

Стойанка. Я и слама имало! Ами гребло имали, дѣдо Боньо?

Дѣдо Боню. Само гребло нѣма.

Петъръ. Ами гребачъ?

Дѣдо Боню. И гребачъ нѣма... Може и да има, но азъ не знамъ...

Милка. Колко много работи имало! — Да мога да си хвана едничка! Дѣдо Боньо, когато падне нѣкоя звѣздичка, да я взема, ще ме опари ли?

Дѣдо Боню. (Смѣе се). Ха-ха-ха..... Тѣ не падатъ на земята. И какъ ще я вземешъ — тя е голѣма, по-голѣма е и отъ мѣсечината. Колко едно голѣмо гумно е тя, а мѣсечината — колкото колело.

Стрина Петковица. (Влазя съ софра и фенеръ въ ржцѣ; весело). Хайдете, дѣца, вървете да вечеряме — стига ви е лѣгалъ дѣдо ви Боню!

Завѣсата пада.

